

Kalenderen for Antroposofisk Selskap 2007. Gå inn på <http://www.antroposofi.no/kalender.htm>

Goethedenkmal im Die Goethe- und Universitätsstadt Ilmenau, Thüringen.
http://commons.wikimedia.org/wiki/Image:Ilmenau_Markt_Goethedenkmal.jpg

Meditasjon – å overvinne spaltingen

Når mennesket stiller seg overfor verden, fremstår den i to adskilte deler, det sanselige og det oversanselige. All kulturell virksomhet i menneskeheten har vært en streben etter å overvinne denne spalting, som kun eksisterer i mennesket selv.

- Videnskapens arbeide består i at den, utover å registrere sanseerfaringene, også vil forstå dem, nemlig deres åndelige sammenheng.

- All kunst forsøker å gi sanseobjektene en slik form, at disse fremtrer som om de allerede selv utgjorde den åndelige sammenheng.

- Religionen har til alle tider hatt som mål på ny å forbinde mennesket med den oversanselige verden.

Så vel Goethe som Rudolf Steiner har gjennom sitt verk vist hvordan videnskap, kunst og religion kan utfylle hverandre. Dette skjer gjennom meditasjonen. Rudolf Steiner skildrer meditasjonen alltid i to trinn:

- Å bygge opp meditasjonen – som tar utgangspunkt i en iakttagelse fra sanseverdene – at man bevisst forsterker og intensiverer sanseiakttagelsen og tar med i betraktningen alt som hører til objektet av forestillinger og tanker som er bundet til sansene.

- Å gjennomføre den egentlige meditasjon - en konsentrasjon av den sjelelige aktivitet som dermed erobres i tilknytning til sanseiakttagelsen, ved at man like bevisst og konsekvent sjalter ut alle sanseintrykk og sansebundne forestillinger og tanker. Dermed skapes forutsetningene for at et åndelig innhold kan komme til syne i menneskesjelen.

Wolfgang Schad. http://www.libra.antropos.no/WS_Goetheanisme_1.html

Tala till hela människan

Rudolf Steiner är en av 1900-talets störste pedagoger. Han var redan en känd författare när han startade den första Waldorfskolan 1919 för barn till arbetarna på en cigarettfabrik. Steiner betonade barnens frihet och ville att skolan skulle tala till hela människan, inte bara huvudet. Konst, musik,

hantverk och fysisk aktivitet var lika viktigt som teoretisk kunskap. Se TV-serien Pedagogikens giganter og Waldorfläraren Lena Bergström på Kristofferskolan i Bromma.

Skolans miljö är väldigt viktig inom Waldorpedagogiken. Arkitekturen ska skapa känslor och stämningar. Olika färger används beroende på barnens ålder och mognad.

"Ro i klasserommet"

Nora Astrup Dahm ble overrasket over hvor mye uro det var i mange klasser, da hun gikk tredje året på Rudolf Steinerhøyskolen i 2005 Samtidig fantes klasserom hvor læreren hadde full kontroll. I sin oppgave går Nora Astrup Dahm gjennom konstruktive metoder for å skape ro i klassen.

http://rshovskolen.no/oppgaver/rshl-uro_i_klasserommet.htm

Gutter med sverd i eurytmien

Serien "Eurytmi i skolen" fortsetter. Maria ver Eecke ved Green Meadow Waldorf School New York <http://www.gmws.org> viser øvelser i første, femte og ellefte klasse. Se undervisningen på YouTube: <http://youtube.com/watch?v=RcCvcy0zAIM&mode=related&search=>

Når pedagogikken poetiseres

I sin doktoravhandling om barnesang har Lars Roar Bjørkvold sirklet inn en rekke historier om selve poetiseringsøyeblikket. "Når øyeblikket synger", heter avhandlingen – et godt uttrykk for denne hendelsen – når noe upretensjøs og hverdagslig løftes opp og blir del av noe større. Fra min egen skolegang kan jeg trekke frem et slikt øyeblikk, om en traust skogbruker. Han var øvingslærer og oste av skog. Helgedagsrud (uttalt Hæljedagsru) var navnet. Han hadde den magiske umiddelbare effekt at vi alle visste at han kunne det som måtte kunnes om skog og skogbruk. Vi plukket liksom

opp dette draget av skog som han hadde i seg – like inn til margin – og gledet med skogsarbeidet fulgte med på kjøpet. Å jobbe ute en lang dag var det faktisk ingen som klagede over, slik jeg husker det. Pausene var litt høytid. Da hadde han satt over et bål med kaffe på en staur. Høydepunktet ble nådd idet kaffekjelelokket ble vippt elegant opp av de enorme arbeidshendene og en nøye utvalgt svartbrent tyrirot fra bålet under ble lagt oppi. Det skulle bare noen strakser til for å gi det rette stenk av furusmak i kaffen. Igjen er det noe fortettet i stemningen. Når kaffen ble skjenket og vi merket at furuskogen sang med inn i smaken av de første supene, da var det – uten at han visste det selv – poesi i det denne skogens lærer ga oss. Den sang liksom litt med, skogen – gjennom ham.

Aksel Hugo

http://www.ariadne.no/Ariadne/Essay/aHugoPoetisering_shtml

